

Η ΠΟ ΠΑΡΑΔΟΞΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΒΑΡΩΝΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΦΟΝ ΤΡΕΓΚ

Τέ μυθιστόρημα ενός παραδέξου όμηρώπου. Ποιός ό φύν Τρέγκ. Πώς τὸν ἔθαψαν ζωντανό!... Ή ἀγαπημένη του βαρωνίδα Λεστόν. Ο φύν Τρέγκ και ή Αυτοκράτειρα Μαρία Θηρεσία. «Οπου προφητεύει τὸ θάνατό του. Τὸ πιό ξλλόντο πρόσωπο πρόσωπο τῶν νεωτέρων χρόνων. Πώς κυτωτόντεσ». Σὲ μιὰ ὥρα θά είμαι ἐλεύθερος». Τὸ δηλητήριο κτλ. κτλ.

ΗΝ ἐποχὴ τῆς αὐτοκρατείρας τῆς Λιστοίας Μαρίας Θηρεσίας, κατεῖχε μιὰ ἀπὸ τὶς ἀνότατες δέσις στὸν αὐτορυπόστατο, ἔνας ἄνθρωπος με μᾶλλον ιδιόφυτον ἴστορία, δι Βαρδούς Φραγκίσκος φύν Τρέγκ.

Οταν ἡ Μαρία Θηρεσία ἐκήρυξε τὸν πόλεμο ἐναντίον τῶν Πρωσίων, ὁ βαρόνος φύν Τρέγκ διοικοῦσε μιὰ ὄλοζηρη στρατιὰ τοῦ αὐτοκρατοῦ στρατοῦ. Κατὰ τὴ δάρκευσα ὅμοις αὐτὸν τὸν πόλεμον διάφοροι αὐλοκόλατες και ἐξ-

θροῦ τοῦ βαρόνου, τὸν κατευναφάτησαν στὴν αὐτοκρατορίαν τῆς Πρωσίας Φρειδερίκο, τὸν δόπιον ἡ αἰγαλούσα εἰπε θεοποιῆθι σχέδιον βεβαία.

Οταν ὁ πόλεμος ἐπελεῖσαν, ὁ Φραγκίσκος φύν Τρέγκ ἐκεφύτησε πολὺ, ἂν μὴ ἔπειτε νά γνωστὸν τὸ Βιέννη. Πολλοὶ φίλοι του, τοὺς εἴηντας ἕναντιον τοῦ βαρόνου, διάτειραν τὴν δόγμη τῆς αὐτοκρατορίας ἐναντίον του, τὸν ἐπιβούλευαν νά φύγῃ στὸ ἐξωτερικό. «Ἄλλ’ ὁ βαρόνος στὸ τέλος ἀπέταξε νά γρούση στὴν Βιέννη και ἐγνώστη. Δύν’ μέρες μετά τὸ γυρούσιο του, ἀποτικτώσας δύο πάντοτε, συνώθευσε στὸ θέατρο τὴν φαρούνιδα Λεστόν.

Στὸ διάλευμα τῆς πρότις πράξεως, ἵνας αὐλανός, ὁ Γκρίφαους, μέ τὸν δόπιον τὸ βαρόνος πετράσταν σὲ καλές σχέσεις, τοῦ μιλῆσε μὲ κακεντόρεια γιὰ τὴ δυσμενεῖα τῆς αὐτοκρατορίας εναντίον του. Ὁ βαρόνος ἡμῶν οζύμηνος ἀνθρώπος. «Ἐδοσοι λοιπὸν ἔνα ψηφότασον πράττεισον στὸν αὐλακὸν και ἐπορεύεται σὲ δίκην, κατεργορούμενος ἐπὶ ἑπτάτη προδοσίην! Τὸ στρατοδημεῖο ἀπετείστη ἀπὸ ἀντατόλους του και τὸν κατεδίκασε σὲ θάνατο!» Οταν ἕμως ἔνας ἀξιωματικὸς πῆγε γ’ ἀνάγκηλη στὴ Μαρία Θηρεσία τὴν ἀπόφαση τοῦ στρατοῦ και ἡ απαράταση διεξόπει.

Τὸ ἐποιόδιον αὐτὸν ἔκανε τὴν αὐτοκράτειρα σέξιν φρενῶν. Και ἔκπει τὸ ἀπὸ προκές μέρος, δι βαρόνος παρεπέμψην και τὰ διατάγματα τῆς σὲ δίκην, κατεργορούμενες ἐπὶ ἑπτάτη προδοσίη! Τὸ στρατοδημεῖο ἀπετείστη ἀπὸ ἀντατόλους του και τὸν κατεδίκασε σὲ θάνατο!» Οταν ἕμως ἔνας ἀξιωματικὸς πῆγε γ’ ἀνάγκηλη στὴ Μαρία Θηρεσία τὴν ἀπόφαση τοῦ στρατοῦ και ἡ απαράταση διεξόπει:

— Κάνετε λαλοῦ, κύριε, τὸ στρατοδημεῖο ἀδύστως τὸ βαρόνο· φραγκίσκο φύν Τρέγκ!

«Τὸ ἀπάντην αὐτὴν τῆς αὐτοκρατορίας ἦταν ἔνας εἰδος κάρας γιὰ τὸ βαρόνο, δι δόπιος γνώστη στὸ σπίτι του ἐλεύθερος. «Ένα καπρίτο τῆς Μαρίας Θηρεσίας τοῦ είχε σώσει τὴ ξοή...»

Πέροντας μαζὶ τῆς ἔτα νεαρὸς ἀκάλουνθο...

Πέρασε ἀρκέτος καιρὸς ἀπὸ τότε... Οστόνο οἱ ἔζησοι τοῦ βαρόνου δὲν μποροῦσαν νά γηνάσουν. Τὸ μῆσος τους ἔναντιον του μεγάλωνε. Και στὸ τέλος ἔπειξαν μιὰ ὄλοζηρη σκέλησην τοῦ εαυτοῦ εἰς βάρος μεταξὺ τοῦ τόπου τοῦ κατεργορούμενον γιὰ ἔσχάτη προδοσίας, ἀλλὰ ἐπὶ αἰσχρῷ διαγογύη εἰς βάρος μεταξὺ τοῦ κατεργορούμενον.

Ἐπόρειστο δηλαδὴ περὶ παραμύθων σκανδάλων. Και ὁ Φραγκίσκος φύν Τρέγκ καταδικάσθηκε σὲ ἴσοδια σεμνά...

Ἐδῶ δύος ἀρχίζει και τὸ μητιστόριο του βαρόνου, δι δόπιος κατατίζει μαζὶ μὲ τὴ φύλη τοῦ, τὸ βαρωνίδα Λεστόν, ἔνα περιπτετεῖδες και παράτολο μεγάλο δρατετεύσεως. Παρασύνον μάλιστα και κάνοντας συνένοη τους και βορβός τοὺς και τὸν ἀρχιφύλακα τῆς φυλακῆς, ἔναντιον τοῦ φύν Τρέγκ στὰς φυλακάς, φέρθηκε στὸν ἀρχιφύλακα ἔτοι ποτὲ πότε πραγματικὸς πότις η βαρωνίδα γνόταν δυκή του και τῆς ἀφοισιώθηκε ψυχῆι τε και σώματι...

Τὴν πρώτη αὐτὴν ἐπίσκεψην τῆς βαρωνίδης ἀκόλουθησαν και ἄλλες. «Τὸ Λεστόν πέρνοντας μάζη τῆς στὴ φυλακῆ ἔνα νεαρὸς ἀκάλουνθο τῆς τρού ήταν οὐδὲν. Ο ἀρχιφύλακας βίσκονταν πεια στὸν ἔβδομο οὐδάνον! Και στὸ τέλος, τὰ θέλητρα τῆς βαρωνίδης ἀπὸ τὴ μάρια, και ἔνα γενικό χρηματικὸ δόρρο ἀπὸ τὴν ἀλλή, τὸ ἔτεισαν νά βοηθήση στὴ δρατετεύση τοῦ Φραγκίσκου φύν Τρέγκ.

Πώς δύοις ήταν ἔργασαν τὸ βαρόνον ἀπὸ τὴ φυλακῆ: «Τὸ βαρωνί-

δα είχε πολὺ ἐφευρετικὸ μυαλό. Υπέδειξε λειτὸν στὸ βαρόνον νά προπονηθῇ τὸ νεκρό!... Θὰ τὸν ἔβαζεν μέσα σ’ ἓνα νεκροκέρβιτοι πού θὲ είχε δύο - τρεῖς τρύπες γιὰ ν’ ἀνατένῃ και θὰ τὸν μετέφειν στὸ κοιμητήριο. Εκεὶ ἡ ἀρχιφύλακες ή ἀνοιγε τὸ νεκροκέρβιτο και τὴν ἔλευσιν ειπώντεο τὸ Τρέγκ, ἀφού θὰ ἔγειμε τὸ καυσόν με πέτρες και καὶ τὸ ζανάκλεινε, χωρὶς νά δακρύστει τοπετο. Η βιαστινίδα είχε προπαρακεύασε ἔξαλλον δι τὸ χρειαζόταν γιὰ νά φύγουν ἀμέσως καπόνιν γιὰ τὴν Ἀγγλία, με τὸν αγαπημένον της.

Τὰ πράγματα ἔνταντος ἀρχιφύλακες δόπιος τὰ ἐσχέδιασαν, νο, ποὺ μετέφεραν τὸ νεκρό στὸ κοιμητήριο. Οι φύλακες είχαν ἀποψόθει δύοι, και ἀρχιφύλακας ἔσκυψε τότε πάνω απὸ τὸ καυσόν και πιθύσιος μερικά ἔνιδαστικά λόγῳ στὸ ζαντανό - νεκρό! «Επειτα ἀρχίσε νά τοπετοφύνειν ἀδρόβιθη στὸ σκέπασμα. Τὸ είχε κούλας μασανοίζει, και ὃ Τρέγκ προπονθοῦσε νά τὸν βοηθήσει, στρώνυτας απὸ μέσον μποροῦσε, διαν ἀπ’ ἔξω ἀκούντηκαν ξεφύνα βήματα...

Ποιός ήταν: «Ο πάτερ τῶν φυλακῶν; «Ο νεκροδάφνης; «Οι, ἀλλοίσιον!... «Ἡταν ἕνας δύμιλος στρατιωτόν!» Τὸν δυντηγόν της αὐτοκράτειρας ἀρχιφύλακας ἔφησε νά τὸν βαρόνον και τὸ νεκροζόρβιτο και νὰ κάνῃ τὸν φύγοντα τὸν Τρέγκ, μεταξὺ της ζαντανό - νεκρό! Μά οι στρατιωτές τοπετοφύνειν ἀσκοφύνεται λιγάκι πιό πέρα, ἔβγαλαν μιὰ τράπουλα και ἀγχίσουν να πάζουν τὴν παριδία τους!... Κάθε ἐλπίδη ἀπέλευθερούσας τοῦ Τρέγκ, γιὰ τὴν ὥρα τοντήλιστον είχε πέραν τὸν βαρόνον, και ὃ διανέθη ἀρχιφύλακας τὸ «εὔχρονό»:

Λέν τὰ οστάσιαν δύμος και πολὺ ὅρα. Κατάλαβαν τὶ ουμβάνει, έπιασαν τὸν φύλακαν στὸ στρατωπέτες τοπετοφύνειν, ἔγινοσαν πόρος τὸ μερις τοῦ Φαντασήτη τῷ τόπετηξιν, διαν οιδαν νὰ βιαστίναι ἀπ’ τὸ ζαντανό τὸ νεκροζόρβιτο τὸ κεφάλι τους! Καὶ ὃ διανέθη τὸν βαρόνον τοῦ Τρέγκ, γιὰ νά τὸν βαρωνίδην ἀπέλευθερωθῇ είχε γαθό.

Ο Φραγκίσκος φύν Τρέγκ ἀπεγάσιος τοῦ τέλος της πεντάνης ἀπὸ τὸν κόσμον είστι κοινά, ὅπως τὸν ἀφίνονται δύοι οἱ ἄλλοι. Καὶ κατηρίστηκεν ἐνταντος ἀνδρούς ἀρχιφύλακας και τὸ βαρωνίδην είχαν φύγει γιὰ τὸ ζευτερικό, προμανέον. Ο βαρόνος ήταν πεια μόνος, καθέ δέλπιδα γιὰ νά, ἀπέλευθερωθῇ είχε γαθό.

Καταρρώθωσε νά προμηνεύσῃ δηλητήριο. Καὶ ξανάντησε τὴ δόση, κατὸ τρόπο που η-ξενεροῦσε ἔπιαστη περιτηέρα πότε ἀρχιφύλακες θὲν περιείστησαν στὸ κελλὶ τοῦ ζευτερικού του και τὸν βαρόνον είχαν φύγεις...

— Αγαπητοί μου κύριοι, είνε κακό ἔνας ἀνθρωπός οντος στὴ φυλακή τους! Επειτα προσεκάλεσε στὸ κελλὶ τοῦ τόπο τοῦ καπράτου του και τοὺς τούς!

— Εγκατέστησε τὸν βαρόνον τοῦ Τρέγκ, γιὰ τὸν νεκρό! Καὶ καταρρώθωσε τὸ μάτια τους μέ τη στρώματα τους! Επειτα μετανέψαν και τὸ μάτια τους μέ τη στρώματα τους!

— Γιατὶ μὲ κυντάζετε ετοι; - έκανε τὸ βαρόνον. Σᾶς λέγω δτι θ’ ἀπέλευθερωθῶμεν, είτε τὸ δέλπιδον πετρέμενον, είτε τὸ δέλπιδον περιείστησαν και τὸ κελλὶ τοῦ κόσμου τοῦ ζευτερικού τους!

— Επειτα προσέκαλε στὸ κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους! Επειτα προσέκαλε στὸ κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους! Επειτα προσέκαλε στὸ κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους!

— Τὰς διδύμες δάκρυα στὸν κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους! Επειτα προσέκαλε στὸ κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους!

— Τας διδύμες δάκρυα στὸν κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους! Επειτα προσέκαλε στὸ κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους!

— Τας διδύμες δάκρυα στὸν κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους! Επειτα προσέκαλε στὸ κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους!

— Τας διδύμες δάκρυα στὸν κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους! Επειτα προσέκαλε στὸ κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους!

— Τας διδύμες δάκρυα στὸν κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους! Επειτα προσέκαλε στὸ κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους!

— Τας διδύμες δάκρυα στὸν κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους! Επειτα προσέκαλε στὸ κέρα τοῦ τόπο τοῦ καπράτου τους!

ΣΟΦΑ ΔΟΓΙΑ

— Τὸ μέγειος τῶν ἀνδριάντων ἔλαττωνεται δσο ἀπομακρύνεται κανένας ἀπ’ αὐτούς. Τῶν μεγάλων ἀνθρώπων δύος δσο τοὺς πλησιάζει και εις τὰς κεφαλαῖς.

— Η εὐτυχία είνε μιὰ σφαῖδα πού κυλάει δολένα. «Ολοι τρέχουμε πίσω τῆς και τὴν ελαττώνας στὸν πόλεμον...

— Ο φωνοερὸς ἀνθρωπος είνε δυντυχισμένος. Πιοτὲ ή μᾶλλον στανωτάτα γίνεται μεγάλος!